

Jsem registrovaný na většině sociálních sítí, co internet nabízí. Jakožto sedmnáctiletý teenager trávím u počítače mnoho času a přirozeně si přeji být ve středu pozornosti. Kvůli tomu také používám Facebook a Twitter, dvě hlavní sociální sítě světa.

Jejich zásady používání jsem nikdy nečetl, protože existuje nepsané pravidlo, že špatné podmínky pro uživatele jsou často skandálně popsány v médiích, ať už internetových stránkách, nebo v tištěném materiálu. Pokud chcete vědět, co je v tom za háček, stačí si vygooglit zprávy o těchto sítích, a hned vidíte, že Facebook ukradl někomu data, změnil podmínky používání a tak podobně. Pokud zjistím něco, co se mi na zásadách používání nelíbí, snažím se pak vymyslet, jak se přizpůsobit, aby mi to nemuselo vadit, nebo najít cestu, jak to obejít.

Poněvadž jsem poměrně nevýrazná osoba, nemyslím si, že bych se o nakládání s mými osobními daty musel nějak významně trápit. I kdyby něco uniklo, nemyslím si, že zrovna můj profil by přitáhl nějakou pozornost.

Nevím o žádném případě, kdy by něco, co uveřejním na internet, negativně poznamenalo můj reálný život. Pokud máte špetku smyslu pro soukromí, dobře si rozmyslete co je pro vás vhodné na sociální sítě dávat. Na sociální sít se přihlásíte dobrovolně, nikdo vás do toho nenutí, takže záleží na obsahu, který se odvážíte světu sdělit. A musíte si uvědomit rizika, která se s obsahem sdělení nesou.

Ideální podmínky používání pro mě by nemuseli být nijak extra, záleží na tom, na čem je konkrétní služba postavena. Twitter po vás nechce popisování vaší osoby a zachovává v sobě jednoduchost a zaměřuje se hlavně na obsah sdělení. A poněvadž je navržen jako veřejný, tak podmínky moc řešit nemusíte. Facebook je zaměřen na váš celý život a každíčký jeho detail, takže pokud bych chtěl mít informace ve svém profilu kompletní, asi bych po facebooku požadoval jistotu, že takováto osobní data nebudou přístupná mimo kruh lidí, které si zvolím.

Opět ale záleží na obsahu. Čím méně osobně důležitých věcí a sobě chcete říct, tím méně se musíte trápit o to, co by mohlo vyplavat na svět. Osobně se ujišťuji co všechno mohou cizí lidé vidět, ale v zásadě nemám čeho se bát, protože se starám i o to co píši a nevypouštím nic, co by mne mohlo nějak poškodit.

Okolo kyberšikany se toho hodně namluví, takže je jasné, že pokud o mně někdo šíří něco nepěkného, nebo na mě útočí, tak osobu mohu zablokovat, nahlásit Facebooku a upozornit policii. Osobně se mi to nestalo, ale pokud jsem shledal někoho nepříjemným, odstranil jsem si ho z Facebooku, případně zablokoval, aby mi nemohl psát útočné zprávy. Pokud mě zmíní a urazí veřejně, je nejlepší upozornit Facebook na obtěžování. Twitter tak rozsáhlé možnosti nemá, tam můžete osobu pouze zablokovat a nahlásit za spam. Takže ano, vím jak si poradit s nepříjemnými lidmi.

Závěrem bych napsal snad jen to, že vše závisí na vás. Pokud se vyznáte a dokážete si věci hlídat, sociální sítě se stanou velmi příjemným místem, kde pobývat.